

2014.gada septembris

Gubu mākoņos guļ Saule,

Mākonis māconi stumda.

Putni jau sapulces rīko.

Gladiolas cīnās ar vējiem.

Asteres kautrīgi plakstus ver.

Karaliskajā dālijā rāsas lāsītes mirdz.

Vai tā rasa, vai tās asariņas?

Miglā tinas flokši,

Nosarkst plūmes,

Nosarkst ābolam vaigs.

**Veiksmīgu
2014./2015.
mācību gadu!**

Pepija (Laura) ar pirmklasniekiem jau nāk!

1.septembris ik gadu nāk satraukuma pilns – kā nu ne?! – sākas taču jauns darba cēliens. Mūsu skolas saime šogad priecājas ne vien, kā ierasts, par atkalredzēšanos, jauniem skolas biedriem,

bet arī par

Andrejs iezvana jauno mācību gadu.

*Kā mīļi,
paklausīgi bērni
Krīt āboli,
un dārzā viss
Tik nemanāmi
un tik rāmi
Ir rudens sapņiem
piebiris.*

Desmitie un pirmie.

jauno skolas izskatu.

Šogad pirmajā las dienā iepazīnāties ar pirmklasniekiem, kas svinīpasākuma norises vietā skolēniem. Pirmklasnieki gaitas. Tāpat īpašu sveicē aizlīdzīgo darbu skolēnu vasaras brīvlaika periodā, kad skolā risinājās vērienīgi remontdarbi.

sko-15 gā

ieradās ar Pepiju Garzeķi (Laura Otsone no 12.klases) un divpadsmitās klases kopā ar vecākiem saņēma direktores sveicienu un laba vēlējumus, uzsākot skolas nu un pateicību svētku dienā bija pelnījuši arī skolas tehniskie darbinieki par paš-

Jaunajā mācību gadā mūs sveica arī Riebiņu novada domes priekšsēdētāja vietnieks Jāzeps Ivanāns, Riebiņu novada izglītības jautājumu koordinatore Evelīna Visocka, senioru biedrības „Riebiņu varavīksne” pārstāvji, bet Riebiņu Centrālās bibliotēkas bibliotekāre Svetlana Zahareviča kopā ar apsveikumu sumināja arī labākos lasītājus.

Un tad labi pazīstamais skolas zvans iezvanīja jauno mācību gadu. Lai tas ir sekmīgs, gandarījuma un prieka pilns!

Foto: Vjačeslavs Stepanovs.

Darja, bibliotekāre Svetlana un Rasma Latvijas Nacionālajā bibliotēkā.

"Gribu iet uz bibliotēku!"

Ar krāšņiem tērpiem, atjautīgiem uzdevumiem, jautrām spēlēm un skaistu koncertu šī gada 8. septembrī, Starptautiskajā rakstprāfības dienā, Eiropas kultūras galvaspilsētas programmas ietvaros norisinājās karnevāla gājieni bērniem "Gribu iet uz bibliotēku!", ko organizēja Latvijas Nacionālā bibliotēka (LNB) un nodibinājums "Rīga 2014". Karnevāla gājienā piedalījās ap 1500 bērnu no visas Latvijas, kuri devās no Rātslaukuma pāri Akmens tiltam uz Gaismas pili. Starp šiem daudzajiem bērniem bija arī mūsu skolas astotklasnieces, domrakstu konkursa „Kā atmodināt Saulcerīti?” dalībnieces Rasma Ormane un Darja Komlačeva kopā ar Riebiņu CB bibliotekāri Svetlanu Zahareviču.

8. septembrī tika prezentēta arī grāmata "Atmodināt Saulcerīti", kas ir LNB un nodibinājuma "Rīga 2014" projekta "Gribu iet uz bibliotēku!" saistīta daļa. Izdevumā apkopoti LNB Bērnu literatūras centra rīkotā domrakstu konkursa bērniem 72 oriģinālākie rakstu darbi ar jaunradītām leģendām par Saulcerīti, Antiņu, Stikla kalnu un citiem Raiņa lugas "Zelta zirgs" tēliem.

Bibliotekāre Guna vada Dzejas stundu 12.klasei.

Dzejas dienas 2014

Lūk, atkal klāt septembris, un tas nozīmē, ka arī Dzejas dienas. Šoreiz pasākumi notika gan atsevišķām klasēm, gan klašu grupām. Vidusskolēni par dzeju sprieda pavisam nopietni, savukārt pamatskolas skolēni par pasākumu norises vietu izvēlējās skolas ugunsкура vietu. 5.-7.klasei tā bija Jautrā dzejas stunda, bet 8.klases meitenes organizēja komandu sacensības saviem klasesbiedriem un

Bibliotēkā labprāt darbojas gan mazie, gan lielie.

5.-6.klases skolēni prezentē pašsacerēto dzejoļi.

Gan 5.-7.klases skolēni, gan astotie un devītie Dzejas dienu pasākumus organizēja skolas apkārtnē.

Darbojas jauktās 8-9.klašu komandas.

9.klasei. Es a m ļoti priecīgi par sadarbību ar Riebiņu novada centrālo bibliotēku. Bija

brīnišķīgi šajās dienās gan pašiem doties uz bibliotēku, gan sagaidīt bibliotekāres Gunu un Svetlanu skolā.

Foto: Rita Pudāne un Svetlana Zahareviča.

16.septembrī Zemessardzes 35. nodrošinājuma bataljona teritorijā tika rīkota atvērto durvju diena. Uz aicinājumu—iepazīt zemessargu ikdienā—atsaucās arī mūsu skolas 11.un 12.klases jaunieši. Atvērto durvju dienas mērķis bija popularizēt Zemessardzi un tās darbību. Pasākuma ievadā jauniešus uzrunāja 35.nodrošinājuma bataljona komandieris majors Ilmārs Sparāns. Jauniešiem bija iespēja noklausīties un noskatīties videostāstu un saņemt informāciju par Zemessardzi īstā karavīru teltī, iepa-

Ciemos pie zemessargiem

zīties ar zemessargu ekipējumu, ieročiem, transporta līdzekļiem, apmeklēt bataljona štāba telpas, skatīties, kā top dūmu aizsargs. Bet visdrosmīgākie varēja izmēģināt braucienu ar amfībiju bataljona teritorijā esošajā dīķī. Tā gan bija tik liela, ka aizņēma gandrīz visu dīķi! Un, protams, visiem labi garšoja sātīgā karavīru zupa. Paldies zemessargiem par interesanto un saturīgo pēcpusdienu!

Mirkļi no rudens krāšņuma

no novada skolām.

Šogad ceļš aizveda uz Dravnieku pamatskolu, kur ciemiņus viesmīlīgi sagaidīja skolas direktors Jānis Znotiņš un vizuālās mākslas skolotāja Inta Broka. Skolas apkārtnē jauno mākslinieku uzmanību piesaistīja krāšņas puķu dobes, sarkanie āboli ābelēs, sporta laukums un arī interesants skats uz Galēnu pusi, kur, kā teica skolotāja Inta – debesis saiet ar zemi kopā.

Jauno mākslinieku radošie darbi tapa sangīnas, guašas, krāsu zīmūlu, vaska krītiņu, pastelu un eļļas pastelu tehnikā. Šis darba process sagādāja prieku ne tikai pašiem gleznotājiem, bet arī Dravnieku skolas saimes pārstāvjiem, kuri starpbrīžos labprāt vēroja jauno mākslinieku darbu. No Riebiņu vidusskolas gleznot bija ieradušies Karīna Komlačova, Sandis Catlakšs, Diāna Berovska. Protams, liels paldies jāsa-ka vizuālās mākslas skolotājai Rutai Vjakei.

Nākamgad tiksimies Vārkavā.

Ārija Bergmane-Sprūdža, Riebiņu novada mākslas jomas MA vadītāja.

Šogad aprit 25 gadi kopš Baltijas ceļa – unikālas un mierīgas masu demonstrācijas, kuras laikā vairāk nekā miljons cilvēku sadēvēs rokās, lai veidotu 600 km garu cilvēku ķēdi caur trim Baltijas valstīm, vienotot Igauniju, Latviju un Lietuvu centienos pēc brīvības. Nozīmīgākie dokumenti par Baltijas ceļa organizēšanu 2009. gadā tika iekļauti UNESCO programmas „Pasaules atmiņa” starptautiskajā reģistrā Latvijas, Lietuvas un Igaunijas kopīgi sagatavotā nominācijā „Baltijas ceļš – cilvēku ķēde trīs valstu vienotiem centieniem pēc brīvības”.

Baltijas Ceļa stunda Riebiņu KC

Pasākuma dalībnieku vienotības ķēde.

bas jautājumu koordinatore Evelīna Visocka.

Pasākuma ieskaņā visi, pieminot Baltijas ceļu sadēvēs rokās un dziedāja Jāņa Norviļa dziesmu ar Raiņa vārdiem „Mūsu zeme”, bet pēc tam skatījāmies filmas „Viena zeme mūsu” fragmentus, kas stāsta par notikumiem Preiļos un Aglonā 80.gadu beigās, kad aizsākās Latvijas Tautas frontes kustība, klausījāmies viešņu saistošos, emocionālos stāstījumus, kā arī katras skolas skolēni kopā ar skolotājiem bija sarūpējuši priekšnesumus, kuri uzrunāja publiku ar savu patriotismu un Tēvzemes mīlestību.

Baltijas ceļam veltītā pasākuma noslēgumā pēc Ivetas Stares iniciatīvas visi klātesošie vienotās tautas svinīgajā lūgšanā, dziedot Latvijas valsts himnu „Dievs, svētī Latviju!”.

Katrs pasākuma dalībnieks sajuta piederību savai valstij, savai Latgalei un Riebiņu novadam.

Paldies pasākuma iniciatorei, Riebiņu novada sociālo zinātņu MA vadītājai Innai Zenovjevai, Riebiņu novada domei un Riebiņu KC darbiniekiem par sniegto atbalstu pasākuma organizēšanā!

Foto: Rolands Naglis un Inna Zenovjeva

Pasākuma dalībnieku vienotības ķēde.

Kopējs foto ar Baltijas Ceļa stundas viešņām Teklu Bekešu un Ivetu Stari (vidū).

2014.gada 26.septembrī Riebiņu vidusskolas 10.-12.klases skolēni devās mācību braucienā uz Rīgu, lai

Daudzpusīgi un lietderīgi

Eiropas Valodu dienā Eiropas Savienības mājā piedalītos meistarklasēs, kurās bija iespēja iepazīt norvēģu, spāņu, itāļu, horvātu, franču, holandiešu, zviedru un zīmju valodas. Darbnīcās ikviens interesents bez valodu priekšzināšanām varēja iegūt informāciju par dažādu Eiropas Savienības valstu kultūru, dzirdēt valodu skanējumu, iemācīties pateikt nozīmīgus vārdus un frāzes, kā arī, iespējams, gūt iedvesmu kādu no šīm valodām apgūt padziļināti. Jāpiebilst, ka Riebiņu novadam ir laba sadarbība ar Eiropas Māju un mums bija prieks iz-

mantot tās apmaksāto braucienu uz galvaspilsētu.

Brīnišķīgas sakritības pēc 26.septembrī Zinātnieku nakts ietvaros UNESCO LNK sadarbībā ar RTU Enerģētikas un elektrotehnikas fakultāti organizēja zinātnes šovu “Nākotnes zinātne. Gaisma un elektrība”.

Tajā mēs piedalījāmies kā UNESCO ASP dalībškola. Izrādes vadītāji no Lielbritānijas dažādos aspektos pētīja, kāda būs pasaule nākotnē. Mums bija iespēja redzēt, kā zinātniskās fantastikas lāzeri, kosmosa kuģi, kiborgi un supermateriāli kļūst par realitāti, kā arī uzzināt par nākotnes tehnoloģijām, pie kurām strādā mūsdienu zinātnieki, piemēram, par bezvadu enerģiju un ierīcēm, kas var padarīt neredzamu. Pēc tam iesaistījāmies radošajā darbnīcā, kur darbojāmies praktiski.

Apģūstot pirmos soļus svešās valodās.

(turpinājums 4.lpp.)

RTU.

(turpinājums no 3.lpp.)

Brauciena turpinājumā apmeklējām Stūra māju, kādreizējo VDK māju jeb Čekas namu. Uzzinājām, ka projekts „Stūra māja. Lieta Nr. 1914/2014” ir stāsts gan par Eiropas 20.gadsimta vēsturi, gan lielam ikvienam aizdomāties par šodienas izvēlēm, cieņu un piemiņu, pašapziņu un iekšējo brīvību. Šis projekts ir viens no „Rīga 2014”, Eiropas kultūras galvaspilsēta, notikumiem. 11.klases skolēni stāsta, ka Stūra mājas apmeklējums bija interesants, **i e s p a i d ī g s u n e m o c i o n ā l i s m a g s**. Apkopojot braucienā gūtos iespaidus, secinājām, ka tas bija lietderīgs un daudzpusīgs. Skolēniem radās daudz jautājumu, uz kuriem viņi ir gatavi meklēt atbildes.

Iespaidīgi!

Informāciju sagatavoja karjeras konsultante Inna Zenovjeva

Katru gadu 26. septembrī Eiropas Savienības dalībvalstis atzīmē **Eiropas valodu dienu**, kad īpaša uzmanība tiek pievērsta Eiropas valodām, valodu daudzveidībai un to apguvei. Riebiņu vidusskolas skolēni rakstiskajās atbildēs arī izteica savas domas par latviešu valodas lomu sabiedrībā.

Piedāvāju ieskatu 10. un 12. klases skolēnu izteiktajos viedokļos par latviešu valodu.

Latviešu valodas loma sabiedrībā

- Valoda – tā mūsu piederības zīme, liecība, ka mēs eksistējam. Bez tās mēs neesam nekas. Laiks iet un aiziet, bet valoda paliek ar mums. Katra cilvēka dzīvē valodai, dzimtajai vai valsts valodai, ir liela nozīme. Ar to mēs varam attīstīties un iet pretī nezināmajam, kurš drīzumā vairs nav svešs. (Andra Struka, 12. klase)
- Manā izpratnē valoda ir parasts komunikācijas līdzeklis, lai cilvēki varētu savā starpā sazināties. (Boriss Maslobojevs, 10. klase)
- Bet pats galvenais - mācīt mūsu bērniem latviešu valodu, jo tieši viņi ir atbildīgi par Latvijas sabiedrības nākotni, lai latviešu valoda nepazustu no valodu ģeneoloģiskā koka, pārvērstos par mirušu valodu. (Laura Otsone, 12. klase)
- Latviešu valoda, pēc manām domām, ir vislabākā, visvieglākā valoda, jo tā ir manas bērnības valoda, Tā ir visskaidrākā, visloģiskākā, bez sarežģījumiem. Dīemžēl mūsu valoda nav populāra un to izmantojam tikai mēs un vēl neliels cilvēku skaits, kas to ir apguvuši.
- Mana valoda ir balta, es to nemainītu ne pret vienu citu. Man tā ir kā dārgumu lāde, kas pilna ar pērlēm. (Dainis Gorins, 12. klase)
- Latviešu valoda ir unikāla valoda un palīdz mums, latviešu tautai, atšķirties no citām tautām. Latviešu valoda ir skaista valoda, tāpēc mums jācenšas to saglabāt tīru. (Līga Struka, 10. klase)
- Es atbalstu tos cilvēkus, kuri nav latvieši, bet brīvi runā latviski, un nevaru saprast, kā tas ir, kad, ilgi dzīvojot Latvijā, latviski nerunā. (Artūrs Stabulnieks, 10. klase)
- Latviešu valodai liela nozīme ir tikai mūsu valstī, bet pasaulē tai nav tik lielas nozīmes. Mana ģimene un mani kaimiņi runā latviski, bet vispār latviešu valodā runājošo skaits pamazām sarūk. (Māris Paldiņš, 10. klase)
- Latvijā nav tik daudz iedzīvotāju, cik citās pasaules valstī, Tāpēc pastāv draudi, ka latviešu valoda ar laiku varētu izmirt. To mums nevajadzētu pieļaut, katram vajadzētu domāt par latviešu valodas nākotni. (Margarita Zabalujeva, 10. klase)
- Manā dzīvē latviešu valodai ir liela nozīme, būdams krievu tautības cilvēks, es to mācos kā dzimto valodu. Sprotu, runāju rakstu brīvi latviešu valodā. Bez latviešu valodas zināšanas mūsdienās Latvijā ir grūti. Vismaz pašlaik man tā liekas. Ikvienam Latvijas pilsonim tā būtu jāzina. (V. Maslobojevs, 12. klase)
- Manā dzīvē latviešu valoda ir svarīga, jo es dzīvoju Latvijā, tāpēc man jāzina latviešu valoda. Latviešu valodu es lietoju katru dienu skolā un ārpus skolas, lai runātu ar latviešu tautības cilvēkiem. Krievu valodā es runāju ar vecākiem un ar draugiem. (V. Jemeljanovs, 12. klase)
- Es esmu dzimis un audzis Latvijā, gribu šeit dzīvot un strādāt, jo mīlu savu Dzimteni, man šeit ļoti patīk: te dzīvo mani vecāki un draugi. Sākumā man bija grūtības ar latviešu valodu, un vēl mazliet ir, latviešu valoda tomēr ir sarežģīta valoda, taču tagad es visu saprotu un varu jau runāt. (I. Kostiks, 12. klase)
- Man latviešu valoda nozīmē diezgan daudz, jo es mācos un ļoti daudz runāju latviešu valodā, kaut arī pēc tautības esmu krievs. Es apzinos, ka man ir jāzina latviešu valoda, jo gribu dzīvot un strādāt Latvijā, un es gribu, lai viss ir tā, kā ir. (A. Locāns, 12. klase)
- Es, būdams krievu tautības Latvijas pilsonis, daudz runāju latviski, jo es bieži satieku cilvēkus, kuri slikti runā krievu valodā, tad man ar viņiem jārunā latviski. Skolā es arī runāju latviešu valodā, jo mums visi priekšmeti tiek mācīti latviski. Es cenšos mācīties latviešu valodu, ja ko nesaprotu, man palīdz skolotāji un draugi. (K. Zagrebajevs, 12. klase)
- Es esmu lepna, ka dzīvoju Latvijā un ka man dzimtā valoda ir latviešu valoda. Vēl Latvijas Republikā, Latgalē, cilvēki runā latgaliešu valodā, un šī valoda man asociējas ar kaut ko senatnīgu un skaistu. (E. Cakule, 10. klase)
- Ir labi, ja valstij ir sava valoda, kuru ciena visi iedzīvotāji, un to nevajadzētu mainīt pret kādu citu. Ir iespējams mainīt valūtu, bet valodu mainīt nevajadzētu. (L. Catlakša, 12. klase)

Skolēnu rakstītajā ieskatījās un domas apkopoja latviešu valodas skolotāja Irēna Ormane.

Pirmais pārgājiens

Aicinājums piedalīties konkursā „Mūsu mazais pārgājiens” pamudināja sarosīties 2.klases skolēnus un doties pētnieciskā ceļojumā, lai iepazītos ar koku. Jā, jā, ar koku, jo konkursa devīze šogad ir „Koks – mūsdienīgs materiāls”.

Ceļotāji jau Pieniņos.

Stāsta 2.klases audzinātāja Solvita Volonte: Kādā jaukā, saulainā rudens dienā devāmies savā pirmajā pārgājienā. Bijām mazliet nobijušies, vai spēsim tik garu ceļa posmu noiet – kā nekā jāiet 6 km. Bet mums tas izdevās.

Ceļš veda uz Pieniņu kokapstrādes uzņēmumu "EVERSS V". Gājām jautrā noskaņojumā, apskatot dažādos rudenīgos kokus. Atpūtas brīžos minējām mīklas par kokiem, spēlējām spēles. Apskatījām Pieniņu ezeru un baznīcu.

Kokapstrādes uzņēmumā.

Kokapstrādes uzņēmumā ar lielu interesi vērojām, kā no koka top jaunas durvis un mēbeles. Vislielāko uzmanību piesaistīja datorizētais automāts, kas pats rakstīja vārdus uz koka.

Esam ļoti apmierināti ar savu pārgājienu. Noteikti iesim vēl!!!

Foto: Solvita Volonte

26. septembrī mūsu novadā pirmo reizi notika sporta pasākumi, kas veltīti „Olimpiskajai Dienai – 2014”. Šīs idejas autors ir Latvijas Olimpiskā komiteja (LOK), bet pasākuma moto ir „Iepazīsties – mini handbols”. LOK arī

„Olimpiskā diena 2014”

Olimpiskie apli pie skolas.

nodrošināja balvu komplektu un Olimpiskā sūtņa piedalīšanos. Mums paveicās, jo Olimpiskais sūtņis dzīvo un strādā tepat, Riebiņos. Tas ir Riebiņu vidusskolas absolvents, Latvijas čempions handbolā, atsaucīgs un talantīgs sportists Artūrs Meluškāns.

Tā kā šogad īpaša uzmanība tika vērsta uz olimpisko sporta veidu handbolu, bija sarīkota Artūra Meluškāna izstāde „Sporta balvas – no skolas līdz šai dienai”. Būdam šīs dienas zvaigzne, Artūrs neatteicās veltīt visu dienu skolēnu sporta aktivitātēm, un mēs patiesi lepojamies, ka viņš mums ir.

Visas nedēļas garumā sporta skolotāju vadībā notika dažādas sacensības, stafetes, izstādes, viktorīnas, zīmējumu konkursi un citas aktivitātes, kurās skolēnu uzmanība tika vērsta uz Olimpisko principu ievērošanu. Vidusskolēni spēlēja futbolu, tautas bumbu pret skolotājiem. Pamatskolu skolēni darbojās kā komanda virves vilkšanā, stafetē un tāllēkšanā.

26.septembrī plkst. 10.00 kopā ar pārējiem Latvijas skolēniem un pieaugušiem izpildījām mūzikas pavadībā rīta rosmes kompleksu. Par „Olimpiskās dienas 2014” instrumentālo pavadījumu bija izvēlēta Mika Dukura dziesma „Tagad, te”. Starp citu, šis komplekss atrodams arī <http://www.youtube.com/watch?v=ltAeWZggUGA>. Pēc tam bija jautras un klases kolektīvus saliedējošas sacensības.

8.-9.klases skolēni pēcpusdienā devās uz Galēnu sporta halli, kur kopā ar citiem mūsu novada skolēniem sākumā mācījās, pēc tam spēlēja handbolu. Otrā vietā, ar sacensību labāko uzbrucēju un vārtsargu priekšgalā, Riebiņu vidusskolas komanda ierindojās otrajā vietā, iegūstot krekliņu komplektu un iespēju redzēt Latvijas izlases spēli. Tika noteikts labākais zīmējuma autors un esejas autors tēmai „Ko es zinu par handbolu”. Par veiksmīgāko zīmētāju tika atzīts Ilja Smolins.

Patiess prieks, ka „Olimpiskā diena 2014” izdevās, jo bija gan ko redzēt, gan ko mācīties un gan saprast, kur tiekties.

Foto: Rita Pudāne.

Mārite Pokšāne, sporta skolotāja, Riebiņu novada sporta un veselības MA vadītāja

Brīnumkoka meklējumos

Katrs ar savu brīnumkoku.

Arī 3.klases skolēni nolēma papētīt koku un piedalīties konkursā „Mūsu mazais pārgājiens”. Par to, kā viņiem gāja pastāstīja skolotāja Anita Randare: Koku nedēļas ietvaros, klasē rīkojām izstādi, bērni mājās kopā ar vecākiem veidoja radošo darbu – brīnumkoks.

Tad devāmies pārgājienā. Bijām Preiļos pie galdnieka kokapstrādes cehā. Viņš mums izrādīja, kā dēļi tiek kaltēti, apstrādāti, salīmēti, bet skaidas sapresētas briketēs un izmantotas kurināmajam.

Tālāk bija Sapņu namiņš Aizkalnē pie Geidas. Vecais vīrs amatniecību apguvis pašmācības ceļā. Bērniem ļoti patika.

Aglonas pusē bijām Karaļkalnā, apskatījām, kas jauns. Tur jau ir 250 koka figūru! Pabijām arī pie Velnezera. Kā arvien pārsteidza tā skaisti zaļā krāsa. Bērni labi uzvedās, un tāpēc jauks un emocionāls bija ekskursijas noslēgums kara muzejā Aglonā.

Karaļkalnā.

Foto: Anita Randare